

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ

Ὁ Χριστιανὸς ὀφείλει νὰ δοξάζει τὸν Θεὸ καὶ μὲ τὸ σῶμα του καὶ μὲ τὸ πνεῦμα του. Ἄλλωστε, καὶ τὰ δύο ἀνήκουν στὸν Θεὸ καί, ἐπομένως, δὲν ἔχει ἐξουσία νὰ τὰ ἀτιμάζει ἢ νὰ τὰ διαφθείρει, ἀλλὰ ὡς ἅγια καὶ ἱερὰ πρέπει νὰ τὰ χρησιμοποιεῖ μὲ πολλὴ εὐχαριστία.

Ὅποιος θυμᾶται ὅτι τὸ σῶμα του καὶ τὸ πνεῦμα του ἀνήκουν στὸν Θεό, ἔχει μιὰ εὐλάβεια κι ἓνα μυστικὸ φόβο γι' αὐτά, καὶ τοῦτο συντελεῖ στὸ νὰ τὰ διατηρεῖ ἀγνὰ καὶ καθαρὰ ἀπὸ κάθε ρύπο, σὲ ἀδιάλειπτη ἐπικοινωνία μὲ Ἐκεῖνον ἀπὸ τὸν Ὅποιον ἀγιάζονται καὶ ἐνισχύονται.

Ὁ ἄνθρωπος δοξάζει τὸν Θεὸ μὲ τὸ σῶμα του καὶ μὲ τὸ πνεῦμα του, πρῶτα, ὅταν θυμᾶται ὅτι ἀγιάστηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἐνώθηκε μαζί του, καὶ ὕστερα, ὅταν ἐνώνει τὴν θέλησή του μὲ τὴν θέληση τοῦ Θεοῦ ὥστε νὰ ἐκτελεῖ πάντοτε τὸ ἀγαθὸ καὶ εὐάρεστο καὶ τέλειο θέλημά Του.

Ἐνας τέτοιος ἄνθρωπος δὲν ζεῖ γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ γιὰ τὸν Θεό. Ἐργάζεται γιὰ τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ στὴν γῆ. Δοξάζει σὲ ὅλα τὸν Θεό, μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα. Οἱ πράξεις του, ποὺ γίνονται γιὰ τὸ καλὸ τῶν συνανθρώπων του, δίνουν ἀφορμὴ δοξολογίας τοῦ θείου ὀνόματος. Ἡ ζωὴ του, καταυγαζόμενη ἀπὸ τὸ θεῖο φῶς, λάμπει σὰν φῶς δυνατό. Ἔτσι ἡ πολιτεία του γίνεται ὁδηγὸς πρὸς τὸν Θεὸ γιὰ ὅσους ἀκόμη δὲν Τὸν γνώρισαν.